

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514202611
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2514202611.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, O., o zaplatenie 738,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 403,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.04.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.05.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.06.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.07.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.08.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.09.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.01.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.02.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.03.2011 do zaplatenia, zastavuje.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 22.04.2014, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 738,98 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.03.2011 Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobkyňu. Dňa 19.02.2007 uzatvoril postupca a žalovaný zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 36.000,- Sk. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas, platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.515,30 eur a pozostávala z istiny 2.290,67 eur a úrokov z omeškania 224,63 eur. Konečná splatnosť úveru nastala v zmysle zmluvy 20.01.2012. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje splátky splatné od 20.04.2010 do 20.01.2012 v počte 22 a celkovej sume 738,98 eur. K žalobe pripojila zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 19.02.2007, všeobecné obchodné podmienky, zmluvu o postúpení pohľadávok z 24.03.2011 vrátane prílohy č. 1, oznámenie žalobkyne o postúpení pohľadávky z 20.04.2011, výzva žalobkyne k úhrade z 20.04.2011, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky z 12.04.2011 s podacím hárkom, pokus o zmier zo 16.08.2012. Následne predložila výpis z účtu.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, nenavrhol a nepredložil súdu žiadne dôkazy.

3. V písomnom podaní doručenom súdu 19.10.2017 (pred otvorením prvého pojednávania, č. I. 117 spisu) žalobkyňa uviedla, že netrvá na žalobe v celom rozsahu a žiada priznať už len sumu 335,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.04.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.06.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.07.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.09.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.11.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.12.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 33,59 eur od 21.01.2012 do zaplatenia, a vo zvyšku berie žalobu späť.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Žalobkyňa využila svoje dispozičné právo a za konania zobrala žalobu späť v časti. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a konanie v späťvzatej časti zastavil (výrok I rozhodnutia) podľa vyššie citovaných ustanovení C.s.p. Súhlas žalovaného nebol potrebný, nakoľko by sa naň ani neprihliadalo, keďže k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Súd vykonal dokazovanie a to najmä čítaním listinných dôkazov (predložené stranami sporu), na pojednávaní. Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

10. Slovenská sporiteľňa, a. s. dňa 19.02.2007 uzavrela so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 36.000,- Sk (MINIúver do 10 minút). Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.012,- Sk s konečnou splatnosťou 20.01.2012. Dlužník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami banky a súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať (čl. II bod 2 zmluvy).

11. Podľa čl. 18.14 všeobecných obchodných podmienok, klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené, alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

12. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.03.2011, postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobkyňu. Právna predchodkyňa žalobkyne uvedenú skutočnosť oznámila žalovanému listom z 12.04.2011 a žalobkyňa listom z 20.04.2011.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení z 27.04.2017 uvádza, že výzvou postupcu k úhrade dlžnej čiastky nedisponuje. Dodala, že § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimitáciou žalobkyne ako postupníka pohľadávky. Poukázala na čl. 19.16 všeobecných obchodných podmienok.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech

peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dnu uzavretia zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

17. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. V zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 24.11.2005 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

19. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

22. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 19.02.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

23. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách z znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným, ktorý je založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje (§ 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb). Ide o zmluvu o úvere uzavretú v zmysle Obchodného zákonníka a zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.

28. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na žalobkyňu postúpená bankou. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

29. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

30. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

31. Striktne podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po

postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

32. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

33. Účelom tohto ustanovenia nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 (predtým 7) zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27.04.2017 sp. zn. 19Co/363/2016).

34. Pohľadávka zo zmluvy o úvere bola na žalobkyňu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.03.2011, ktorá bola uzavretá medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a postupníkom - žalobkyňou bez splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (žalovaný nebol bankou vyzvaný k úhrade dlžnej sumy a nebola mu poskytnutá lehota na plnenie 90 dní). Právna predchodkyňa žalobkyne totiž vôbec nevyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy. Sama žalobkyňa vo svojom vyjadrení uvádza, že predmetnou listinou nedisponuje.

35. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobkyňu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

36. Podľa názoru súdu úpravou § 92 ods. 8 mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

37. Nakoľko súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v konaní preto žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná.

38. Pokiaľ ide o ustanovenie bodu 18.14 všeobecných obchodných podmienok, súd toto ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto za neplatné ustanovenie (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka), pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nie je zrejmé, prečo by mal dodávateľ mať právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa. Jedná sa o zjavnú nerovnováhu práv účastníkov zmluvy a to bez akejkoľvek právnej relevancie (pozn.: výpočet neprijateľných podmienok v Občianskom zákonníku je len demonštratívny).

39. Na základe konštatovania, že žalobkyňa nie je v konaní aktívne legitimovaná, súd žalobu v časti, ktorá zostala predmetom tohto konania zamietol.

40. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce

(Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., § 256 ods. 1 C.s.p., a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala a v späťvzatej časti zavinila zastavenie konania (z procesného hľadiska). Súd však žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne v tomto konaní nevznikli (súd postupoval s odkazom na čl. 17 C.s.p. - hospodárnosť konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - Okresný súd Piešťany (O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trnave.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.